

Leonie Dekker

Gescheiden op haar 38^e

Leonie (1979) is ervaringsdeskundige op veel gebieden die stuk voor stuk een leven kunnen ruïneren. Door haar kennis en persoonlijke ervaring is ze er sterker uitgekomen; door van overleven naar leven te gaan. Zij vond de formule hoe je kan veranderen van iemand die overleeft – wat zij bijna tien jaar deed – naar iemand die leeft. Zelfs na wat zij allemaal meemaakte. Of dankzij wat zij allemaal meemaakte?

Zij is nu dolgelukkig en werkt als Lifetime coach om individuen, teams en werkgevers te helpen bij levensveranderingen. Via haar bedrijf 4goodmourning is ze ook in te schakelen voor lezingen, trainingen en rouwbegeleiding. Haar werk combineert ze met het co-ouderschap van drie jonge kinderen.

Mensen en teams die te maken hebben of krijgen met een scheiding helpt Leonie sneller alles weer op de rit te krijgen. Dit doet ze door het delen van haar levensverhaal en inzichten verwerkt in een lezing of een interactieve workshop. Of via individuele begeleiding als coach. Waardoor je beter omgaat met wat je loslaat, de regie over je leven terugpakt en meer rust en werkplezier ervaart.

Je hebt altijd een keuze, ongeacht de situatie

Eén van de verhalen van Leonie - thema scheiding

Het is Pasen, koolmeesjes vliegen af en aan in een heldere lucht onder de steeds krachtiger wordende zon. Het is nog vroeg, iedereen maakt zich klaar voor het familie paasontbijt. Mijn twee zusjes en ik hebben alle drie dezelfde nette jurkjes aan, bijpassende sokken met een kanten randje als het roesje van de jurk, oorbelletjes in de juiste kleur en alle drie prachtige nette sandaaltjes aan. Mijn moeder is druk bezig in de keuken om het feestelijke paasontbijt voor te bereiden. De keuken vult zich met de lucht van vers gekookt ei. Het porseleinen servies van oma is al uit de kast gehaald en staat klaar om straks te schitteren bij het ontbijt. 'Mag ik je ergens meehelpen?', vraag ik aan mijn moeder. 'Dek de tafel maar, pas wel op dat je niets laat vallen.' Een tafelkleed in het thema voor deze feestdag bedek ik met zes borden met gouden randje en een met de hand geverfd bloemetje, bijpassende eierdoppen en zilveren messen en vorken. Er ligt een stapeltje bijpassende servetten bij. Ondertussen stroomt de woonkamer vol en loopt iedereen zenuwachtig heen en weer met rieten mandjes aan een lang hengsel. Ik help mijn moeder nog even in de keuken om het vlees over te hevelen van de plastic schaaltes van de slager in de langwerpige schalen van eveneens het prachtige servies van mijn oma. Ik ruik de heerlijke geur van de versgebakken broodjes en croissants en voel me comfortabel en uitgerust. Het gaat een gezellige en feestelijke dag worden. 'Ja, daar is er één!', hoor ik mijn zusje roepen. 'En daar nog één!' roept de ander. Ik weet wat er gaat gebeuren. We gaan paaseitjes van chocolade zoeken! Lichtblauw is melk en roze is puur. Ze liggen vaak op dezelfde plek en het kan ook ieder jaar gebeuren dat we er nog ergens eentje maanden later onder een kast terugvinden. Als mijn vader ook in de woonkamer is aangekomen en de feestelijke ontbijttafel is gedekt, dan wordt het startsein gegeven. Daarna genieten we samen van een gezellig en feestelijk ontbijt waarna we ons opmaken voor de mis in de kerk. Een traditie die elke feestdag terugkomt.

Als kind heb ik tradities als heel prettig ervaren. Na Pasen vond ik de zomervakantie geweldig, daarna was het vooral aftellen tot Sinterklaas gevolgd door kerst. Allemaal van die fijne momenten uit mijn jeugd, alleen maar goede herinneringen aan. Dit gun ik mijn kinderen, ook nu ik gescheiden ben. Of ze die blijdschap ervaren bij mij of bij hun vader maakt voor mij geen verschil. Toch zie ik hierdoor veel ruzies en irritaties ontstaan tussen ex-partners. In ouderschapsplannen nemen advocaten standaard de tekst op "de ouders treden met elkaar in overleg" over bijzondere dagen zoals feestdagen, verjaardagen en andere traditionele momenten.

Om me heen hoor ik veel gescheiden stellen ruzie maken over bijvoorbeeld de kerstdagen. 'Vorig jaar was eerste kerstdag bij jou en dus dit jaar bij mij!' Vlak na kerst komt oud en nieuw met aansluitend het jaarlijkse gekibbel over oudjaarsdag.

Ik ben drie jaar geleden gescheiden. Mijn ex en ik zijn beide zelfstandig ondernemer en hebben gekozen voor een co-ouderschap van 50-50. Ook in ons ouderschapsplan is niets geregeld over hoe om te gaan met tradities. In ons ouderschapsplan staat: "Hierover treden de ouders in overleg". Maar ja, is een scheiding niet juist veroorzaakt door gebrekkige communicatie of het ontbreken van overleg? Hoe dan na een scheiding om te gaan met dit soort kwesties die snel tot irritatie en ruzie kunnen leiden?

Mijn ex-partner en ik hebben dit als volgt opgepakt. Wij gaan tijdig samen in overleg voor het verdelen van de bijzondere dagen. We kijken niet naar wat ons zelf het beste uitkomt maar wat de voorkeur heeft van de kinderen. Bijvoorbeeld vanwege de aanwezigheid van opa en oma op een bepaalde dag. Hierop stemmen wij zo goed als mogelijk onze planning af. Het is een kwestie van geven en nemen, van beide kanten, maar vooral redenerend vanuit de kinderen. Er is altijd een mogelijkheid voor een feestelijk ontbijt voor de kinderen met hun vader en hun moeder, weliswaar niet samen maar wel in goede harmonie gedeeld. Want tradities moeten zijn zoals ze horen, als een fijne en blijvende herinnering. En die herinnering maak je immers nu en met elkaar, ook al ben je niet meer samen.

Een greep uit haar levenslessen

- Ga na bij jezelf wat jij als kind leuk vond. Misschien vinden je kinderen dit ook. Is hierover niks in je ouderschapsplan geregeld? Regel dan in ieder geval zelf dat je kinderen ook die leuke herinneringen ervaren. Bij mij waren dat de traditionele feestdagen, maar dat kan voor iedereen anders zijn.
- Betrek je ex-partner bij het opbouwen van leuke herinneringen voor je kinderen. Stel je op als een team. Bespreek samen welke momenten voor jullie kinderen belangrijk zijn. Begin tijdig met het maken van afspraken over hoe je van die momenten mooie herinneringen maakt.
- Waak ervoor dat je niet je eigen belang vooropzet, het belang van je kind staat voorop. Als de ouders van je ex-partner een bepaalde dag aanwezig zijn, sta dan niet op je strepen als het “jouw dag” is. Jouw kinderen zien waarschijnlijk graag hun opa en oma. Door toe te geven aan de wensen van je kinderen in plaats van aan de eisen van je ex-partner, irriteer je je minder. Ga niet lijnrecht tegenover elkaar staan. Door het belang van je kinderen voorop te stellen verminder of voorkom je irritatie richting je ex-partner.
- Heb je tijdens een scheiding de tijd, energie, aandacht of de juiste begeleiding om dit te bespreken? Beschrijf dan hoe dit optimaal te regelen in het ouderschapsplan.